

Vastustaja: Ministère des affaires sociales et de la santé

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas direktiivi 2005/36/EÜ⁽¹⁾ artiklis 36 sätestatud hambaarsti kutse erisuse nõudega on vastuolus see, kui arstiks ja hambaarstiks õppijatele luuakse ühine ülikooliõppe kolmanda tsükli kvalifikatsioonikoolitus?
- 2) Kas direktiivi meditsiinierialasid puudutavaid sätteid tuleb mõista nii, et nendega on välistatud niisuguste erialade, nagu on kirjeldatud käesoleva otsuse⁽²⁾ punktis 3, kaasamine hambaarstiõppesse?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, lk 22).

⁽²⁾ Nimelt, esiteks, suuõõnekirurgia teoreetiline koolitus, mis hõlmab eelkõige periapikaalse piirkonna ja endodontilise või muu diagnoosiga radikulaartsüstide kirurgiat, preproteetilist ja implantaadikirurgiat, healoomuliste kasvajate patoloogia uurimist, süljenäärmete patoloogiat ja ortodontilist kirurgilist või ortognaatilist ravi; ja teiseks praktiline koolitus, mis koosneb vähemalt kolmest semestrist hambaarstile ja kolmest semestrist näo-lõualuukirurgiale spetsialiseerunud asutuses.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik) 5. novembril 2012. aastal — Dixons Retail Plc versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Kohtuasi C-494/12)

(2013/C 26/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Dixons Retail Plc

Vastustaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikli 14 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et seda kohaldatakse juhul, kui kauba füüsiline üleandmine saavutatakse pettuse teel, mis seisneb selles, et omandaja teeb kaardimakse, olles teadlik, et tal ei ole õigust seda kaarti kasutada?
2. Kui kauba füüsiline üleandmine saavutatakse kaardipettuse teel, kas siis on tegemist „materialese vara omanikuna käsitamise õiguse üleminekuga“ artikli 14 lõike 1 mõttes?

3. Kas artiklit 73 tuleb tõlgendada nii, et seda kohaldatakse juhul, kui tasumine toimub kauba üleandja poolt kolmanda isikuga sõlmitud kokkuleppe alusel teha kaarditehingu raames selline makse, isegi kui kauba omandaja on teadlik, et tal puudub õigus kaarti kasutada?

4. Kui makse teeb kolmas isik vastavalt kauba üleandja ja kolmanda isiku vahel sõlmitud kokkuleppele üleandjale sellise kaardi esitamise tulemusena, mida kauba omandajal ei ole õigust kasutada, siis kas makse kolmandalt isikult on saadud „tehingute eest“ artikli 73 mõttes?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ELT L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itaalia) 7. novembril 2012 — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas versus Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Kohtuasi C-497/12)

(2013/C 26/49)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Vastustajad: Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklis 49 jj osutatud asutamisevabaduse, diskrimineerimiskeelu ja konkurentsi kaitse põhimõtted on takistuseks siseriiklikele õigusnormidele, mis esiteks ei võimalda kvalifitseeritud ja kutseühendusse kuuluval proviisoril, kelle ettevõtte ei kuulu planeeringusse, tegeleda talle kuuluvas parafarmaatsiatoodete kaupluses muu hulgas niisuguste ravimite jaemüügiga, mida müüakse arsti väljakirjutatud nn „valge retsepti“ alusel, st mida riiklik tervishoiuteenistus ei hüvita ja mille kulu kannab seega täies ulatuses neid ostev isik, ning mis teiseks sätestavad kõnealuses sektoris keelu müüa teatavatesse kategooriatesse kuuluvaid farmaatsiatooted ning riigi territooriumil luua võidavate müügikohtade piirarvu?

2. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et selles sisalduv põhimõte on piiranguteta kohaldatav ka proviisori kutseala suhtes, nii et apteegiomanike ja parafarmaatsiatoodete kaupluse omanike suhtes esimeses küsimuses nimetatud ravimite müügiks erineva regulatsiooni kehtestamine ei ole kutseala avalik-õiguslikust mõõtmest tulenevalt põhjendatud?
3. Kas [ELTL] artikleid 102 ja 106 tuleb tõlgendada nii, et turgu valitseva seisundi kuritarvitamise keeldu tuleb proviisori kutseala suhtes kohaldada piiranguteta, sest traditsioonilise apteegi omanikust proviisor saab — riikliku tervishoiuteenistusega sõlmitud lepingu alusel ravimeid müües — kasu parafarmaatsiatoodete kaupluse omanikele kehtestatud keelust müüa C-klassi ravimeid, ilma et keeld oleks arvestatavalt põhjendatud proviisori kutseala vaieldamatu eripäraga, mis tuleneb avalikust huvist kaitsta kodanike tervist?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Tivoli (Itaalia) 7. novembril 2012 — Antonella Pedone versus Maria Adele Corrao

(Kohtuasi C-498/12)

(2013/C 26/50)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Tivoli

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Antonella Pedone

Kostja: Maria Adele Corrao

Eelotsuse küsimused

1. Kas vabariigi presidendi 30. mai 2002. aasta dekreeidi nr 115, mis reguleerib tasu maksmist Itaalia õigussüsteemis riigi kulul tasuta antava õigusabi eest, artikkel 130 on — selles osas, millega on kehtestatud, et poole kaitsjale, kohtunikuabile ja tehnilisele nõustajale makstavaid summasid vähendatakse poole võrra —, kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 kolmanda lõiguga, mis sätestab, et isikule, kellel puuduvad piisavad vahendid, antakse tasuta õigusabi sellises ulatuses, mis tagab võimaluse kohtusse pöörduda?
2. Kas vabariigi presidendi 30. mai 2002. aasta dekreeidi nr

115, mis reguleerib tasu maksmist Itaalia õigussüsteemis riigi kulul tasuta antava õigusabi eest, artikkel 130 on — selles osas, millega on kehtestatud, et poole kaitsjale, kohtunikuabile ja tehnilisele nõustajale makstavaid summasid vähendatakse poole võrra —, kooskõlas Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 6, mis on üle võetud ühenduse õigusesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 53 lõikega 3 ja [ELTL] artikliga 6?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Tivoli (Itaalia) 7. novembril 2012 — Elisabetta Gentile versus Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli jt

(Kohtuasi C-499/12)

(2013/C 26/51)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Tivoli

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Elisabetta Gentile

Vastustajad: Ufficio Finanziario della Direzione — Ufficio Territoriale di Tivoli, Fabrizio Penna, Gianfranco Di Nicola

Eelotsuse küsimus

Kas vabariigi presidendi 30. mai 2002. aasta dekreeidi nr 115, mis reguleerib tasu maksmist Itaalia õigussüsteemis riigi kulul tasuta antava õigusabi eest, artikkel 130 on — selles osas, millega on kehtestatud, et poole kaitsjale, kohtunikuabile ja tehnilisele nõustajale makstavaid summasid vähendatakse poole võrra —, kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 kolmanda lõiguga, mis sätestab, et isikule, kellel puuduvad piisavad vahendid, antakse tasuta õigusabi sellises ulatuses, mis tagab võimaluse kohtusse pöörduda?

6. novembril 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-500/12)

(2013/C 26/52)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Hottiaux ja H. Støvlbæk)

Kostja: Poola Vabariik